HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

30 aprilie 2009 *

În cauza C-531/07,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de Oberster Gerichtshof (Austria), prin decizia din 13 noiembrie 2007, primită de Curte la 29 noiembrie 2007, în procedura

Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft

împotriva

LIBRO Handelsgesellschaft mbH,

CURTEA (Camera a doua),

compusă din domnul C. W. A. Timmermans, președinte de cameră, domnii K. Schiemann, P. Kūris, L. Bay Larsen și doamna C. Toader (raportor), judecători,

* Limba de procedură: germana.

avocat general: doamna V. Trstenjak,
grefier: doamna K. Sztranc-Sławiczek, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 16 octombrie 2008,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft, de B. Tonninger și E. Riegler, Rechtsanwälte;

— pentru LIBRO Handelsgesellschaft mbH, de G. Prantl, Rechtsanwalt;

— pentru guvernul austriac, de doamna C. Pesendorfer și de domnul G. Thallinger, în calitate de agenți;

— pentru guvernul german, de domnul M. Lumma, în calitate de agent;

— pentru guvernul spaniol, de domnul J. López-Medel Bascones, în calitate de agent;

— pentru guvernul francez, de domnul G. de Bergues și de doamna A.-L. Vendrolini, în calitate de agenți;

— pentru Comisia Comunităților Europene, de domnii R. Sauer și B. Schima, în calitate de agenți;

— pentru Autoritatea AELS de Supraveghere, de domnul N. Fenger și de doamna F. Simonetti, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 18 decembrie 2008,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 3 alineatul (1) CE și a articolelor 10 CE, 28 CE, 30 CE, 81 CE și 151 CE.

2 Această cerere a fost prezentată în cadrul unei acțiuni introduse de Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft (Asociația Profesională a Industriei Cărții și a Mass-mediei, denumită în continuare „Fachverband”) împotriva LIBRO Handelsgesellschaft mbH (denumită în continuare „LIBRO”), pentru a se dispune ca aceasta din urmă să se abțină să efectueze publicitate pentru vânzarea de cărți pe teritoriul național la prețuri

inferioare celor stabilite potrivit Legii federale privind prețul impus pentru cărți (Bundesgesetz über die Preisbindung bei Büchern, BGBl. I, 45/2000, denumită în continuare „BPrBG").

Cadrul juridic național

BPrBG

3 Articolul 1 din BPrBG este redactat după cum urmează:

„Prezenta lege federală este aplicabilă editării și importului, precum și comerțului, cu excepția comerțului electronic transfrontalier, cu cărți și partituri muzicale în limba germană. Obiectivul acesteia este o configurare a prețului care să țină seama de specificitatea cărților ca bunuri culturale, de interesul consumatorului pentru prețuri rezonabile ale cărților și de realitățile economice ale comerțului cu cărți."

4 Articolul 3 din BPrBG prevede:

„(1) Editorul sau importatorul unui produs în sensul articolului 1 este obligat să stabilească și să aducă la cunoștința publicului un preț final de vânzare pentru produsele în sensul articolului 1 pe care le editează sau pe care le importă pe teritoriul federal.

(2) Importatorul nu poate stabili un preț inferior prețului final de vânzare stabilit sau recomandat de editor pentru statul de editare ori inferior prețului final de vânzare recomandat pentru teritoriul federal de către un editor care nu are sediul într-un stat semnatar al Acordului privind Spațiul Economic European (SEE), după deducerea taxei pe valoarea adăugată [denumită în continuare „TVA”] cuprinsă în aceste din urmă prețuri.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), un importator care cumpără produse în sensul articolului 1, într-un stat semnatar al Acordului privind Spațiul Economic European (SEE), la un preț inferior prețurilor obișnuite de cumpărare poate stabili, proporțional cu avantajul comercial obținut, un preț inferior prețului stabilit sau recomandat de către editor, iar în cazul reimportului, un preț inferior prețului stabilit de editorul național.

[…]

(5) Prețul final de vânzare stabilit potrivit alineatelor (1)-(4) se majorează cu [TVA-ul] în vigoare în Austria.”

5 Articolul 5 din BPrBG prevede:

„(1) În cazul vânzării către consumatorul final a unor produse în sensul articolului 1, vânzătorul cu amănuntul poate reduce cu cel mult 5 % prețul final de vânzare stabilit potrivit articolului 3.

(2) Vânzătorii cu amănuntul nu pot să anunțe, în cadrul activității lor comerciale, în scopuri concurențiale, o reducere a prețului cu amănuntul în sensul alineatului (1).

(3) Obligația prevăzută la alineatul (1) nu este aplicabilă în cazul produselor în sensul articolului 1 al căror preț de vânzare cu amănuntul a fost adus la cunoștința publicului, potrivit articolului 4, cu mai mult de 24 de luni în urmă și care au fost livrate cu mai mult de 6 luni în urmă."

Sistemul convențional Sammelrevers

6 Rezultă în special din decizia de trimitere și din observațiile Comisiei Comunităților Europene că, până la 30 iunie 2000, între editorii și comercianții de cărți germani și austrieci au fost încheiate o serie de contracte tip care constituie sistemul Sammelrevers 1993. Acest sistem privea stabilirea prețului de vânzare al cărților în limba germană și se întemeia, în esență, pe obligația comercianților de cărți de a respecta prețul cu amănuntul stabilit de editor.

7 Sammelrevers a fost notificat Comisiei, care, la 22 ianuarie 1998, a adoptat o comunicare privind obiecțiunile și care, ulterior, într-un aviz din 8 februarie 2000, a solicitat ieșirea editorilor austrieci din acest sistem și eliminarea oricărui impact transfrontalier până cel târziu la 30 iunie 2000. În consecință, părțile autoare ale notificării au prezentat, la 31 martie și la 10 mai 2000, o versiune modificată a Sammelrevers, care prevedea rezilierea contractelor încheiate de editorii austrieci și de comercianții austrieci de cărți, care, așadar, au ieșit în mod formal din acest sistem. Ulterior, noul sistem a făcut obiectul unui test negativ [cazul COMP/34.657 – Sammelrevers (JO 2000, C 162, p. 25)], prin care Comisia a constatat lipsa de efecte semnificative asupra schimburilor transfrontaliere.

Acțiunea principală și întrebările preliminare

8 Fachverband are competența de a publica prețurile finale de vânzare care, potrivit articolului 3 alineatul (1) din BPrBG, trebuie respectate de către comercianții de cărți la vânzarea în Austria a cărților în limba germană și de a supraveghea ca, în publicitatea referitoare la aceste cărți, comercianții cu amănuntul să respecte prețul final de vânzare.

9 LIBRO deține 219 sucursale în Austria, iar 80 % din cărțile pe care le comercializează provin din străinătate.

10 Începând cu luna august 2006, LIBRO a început să efectueze publicitate pentru vânzarea, pe teritoriul austriac, a unor cărți editate în Germania la prețuri inferioare prețurilor minime stabilite pentru teritoriul austriac, pe baza prețurilor practicate în Germania.

11 Fachverband a introdus la organul jurisdicțional de primă instanță o cerere de măsuri provizorii prin care se urmărea obligarea LIBRO să se abțină de la efectuarea unei astfel de publicități. Organul jurisdicțional de primă instanță a admis această cerere, considerând că sistemul austriac de prețuri impuse pentru cărți, chiar dacă reprezintă o restricție privind libera circulație a mărfurilor contrară articolului 28 CE, este „justificată de motive culturale și de necesitatea de a păstra diversitatea mijloacelor mass-media". Această decizie a fost confirmată printr-o hotărâre a instanței de apel.

12 LIBRO a formulat un recurs împotriva acestei hotărâri. În decizia de trimitere, Oberster Gerichtshof arată că în jurisprudența comunitară din domeniul sistemelor de prețuri, în

special în Hotărârea din 10 ianuarie 1985, Association des Centres distributeurs Leclerc și Thouars Distribution (229/83, Rec., p. 1), și în Hotărârea din 3 octombrie 2000, Échirolles Distribution (C-9/99, Rec., p. I-8207), Curtea nu a stabilit încă dacă și, eventual, în ce condiții dreptul comunitar se opune unui sistem național de prețuri impuse precum cel în discuție în acțiunea principală. În plus, aceasta subliniază că doctrina austriacă este divizată în ceea ce privește analiza compatibilității acestuia cu normele de drept comunitar.

13 În aceste condiții, Oberster Gerichtshof a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 28 CE trebuie interpretat în sensul că se opune, în sine, aplicării unor dispoziții naționale care impun numai importatorilor de cărți în limba germană să stabilească și să aducă la cunoștința publicului, pentru cărțile importate pe teritoriul național, un preț final de vânzare cu caracter obligatoriu pentru vânzătorul final, în condițiile în care acest preț nu poate fi inferior, după deducerea [TVA-ului], prețului final de vânzare stabilit sau recomandat de editor pentru statul de editare ori prețului final de vânzare recomandat pentru teritoriul național de către un editor care nu are sediul pe teritoriul unui stat semnatar al Acordului privind Spațiul Economic European (SEE), dar care, pe cale de excepție, permit importatorului care cumpără, într-un stat care este parte la Acordul privind SEE, la un preț inferior prețului de achiziție obișnuit să stabilească un preț inferior prețului stabilit sau recomandat de către editor pentru statul de editare – în cazul reimporturilor, la un preț inferior prețului stabilit de către editorul național –, proporțional cu avantajul comercial obținut?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Legislația națională cu privire la prețul impus al cărților avută în vedere la prima întrebare, care este, în sine, incompatibilă cu articolul 28 CE – în orice caz, și prin faptul că reprezintă o modalitate de vânzare care aduce atingere liberei circulații a mărfurilor –, legislație al cărei obiectiv este definit într-un mod foarte general prin

necesitatea de a ține seama de specificitatea cărții ca bun cultural, de interesul consumatorilor pentru prețuri rezonabile ale cărților și de realitățile economice ale comerțului cu cărți, este justificată în temeiul articolului 30 CE sau al articolului 151 CE, de exemplu prin interesul general pentru promovarea producției de carte, a diversității titlurilor de carte la prețuri reglementate și a diversității comercianților cu amănuntul – în pofida lipsei de date empirice care ar putea demonstra că un sistem legal de prețuri impuse pentru cărți este un mijloc adecvat pentru atingerea obiectivelor astfel urmărite?

3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Legislația națională cu privire la prețul impus al cărților avută în vedere la prima întrebare este compatibilă cu articolul 3 alineatul (1) litera (g) CE și cu articolele 10 CE și 81 CE, cu toate că a succedat și a înlocuit imediat, atât din punct de vedere cronologic, cât și pe fond, sistemul anterior de prețuri impuse pentru cărți, întemeiat pe obligația contractuală a comercianților cu amănuntul de a respecta prețurile stabilite de editori pentru produsele industriei de editare (sistemul Sammelrevers 1993)?"

Cu privire la întrebările preliminare

14 În măsura în care acțiunea principală privește importul de către LIBRO de cărți dintr-un alt stat membru, răspunsurile Curții trebuie să stabilească dacă dispozițiile Tratatului CE cu privire la comerțul intracomunitar se opun celor din BPrBG referitoare la importul de cărți în limba germană dintr-un alt stat membru.

Cu privire la prima întrebare

15 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 28 CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale cu privire la prețul cărților importate, precum cea prevăzută la articolul 3 alineatele (2), (3) și (5) din BPrBG.

16 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, orice reglementare comercială a statelor membre susceptibilă să constituie, în mod direct sau indirect, efectiv sau potențial, un obstacol în calea comerțului intracomunitar reprezintă o măsură cu efect echivalent unor restricții cantitative în sensul articolului 28 CE (a se vedea în special Hotărârea din 11 iulie 1974, Dassonville, 8/74, Rec., p. 837, punctul 5).

17 Cu toate acestea, nu este susceptibilă să constituie un astfel de obstacol aplicarea, în privința unor produse care provin din alte state membre, a unor dispoziții naționale care limitează sau interzic anumite modalități de vânzare, în măsura în care acestea se aplică tuturor operatorilor în cauză care își exercită activitatea pe teritoriul național și afectează în același mod, în drept și în fapt, comercializarea produselor naționale și cea a produselor provenind din alte state membre. Într-adevăr, atât timp cât aceste condiții sunt îndeplinite, aplicarea unor reglementări de acest tip în cazul vânzării de produse care provin dintr-un alt stat membru și care sunt conforme normelor stabilite de acest stat nu este de natură să împiedice accesul acestora pe piață sau să îl îngreuneze mai mult decât pe cel al produselor naționale (a se vedea Hotărârea din 24 noiembrie 1993, Keck și Mithouard, C-267/91 și C-268/91, Rec., p. I-6097, punctele 16 și 17, precum și Hotărârea din 10 februarie 2009, Comisia/Italia, C-110/05, Rep., p. I-519, punctul 36).

18 Potrivit Fachverband și guvernelor austriac, german, precum și francez, legislația în discuție în acțiunea principală instituie o modalitate de vânzare aplicabilă fără distincție cărților naționale și importate, care nu prevede un tratament mai puțin favorabil pentru

acestea din urmă, deoarece instituie obligația de a stabili un preț final de vânzare pentru toate cărțile în limba germană, oricare ar fi proveniența acestora.

19 Această argumentare nu poate fi reținută. Astfel, întrebarea preliminară nu privește articolul 3 alineatul (1) din BPrBG, care prevede obligația editorilor și a importatorilor de a stabili prețul final de vânzare al cărților naționale, respectiv al cărților importate, ci alineatele (2) și (3) ale acestui articol, care se aplică numai cărților importate.

20 În măsura în care o reglementare națională cu privire la prețul cărților, precum cea prevăzută la articolul 3 din BPrBG, nu se referă la caracteristicile acestor produse, ci privește numai modalitățile în care produsele respective pot fi vândute, aceasta trebuie considerată ca referindu-se la modalități de vânzare în sensul Hotărârii Keck și Mithouard, citată anterior. Astfel cum reiese din această hotărâre, o asemenea modalitate de vânzare se poate totuși sustrage interdicției prevăzute la articolul 28 CE numai dacă îndeplinește cele două condiții menționate la punctul 17 din prezenta hotărâre.

21 În această privință, este necesar să se constate că, prin faptul că interzice importatorilor austrieci de cărți în limba germană să stabilească un preț inferior prețului final de vânzare stabilit sau recomandat de editor pentru statul de editare, după deducerea TVA-ului, respectivul articol 3 alineatul (2) prevede, astfel cum au subliniat Comisia și Autoritatea AELS de Supraveghere, un tratament mai puțin favorabil pentru cărțile importate, de vreme ce îi împiedică pe importatorii austrieci, precum și pe editorii străini să stabilească prețurile minime de vânzare cu amănuntul potrivit caracteristicilor pieței de import, în timp ce editorii austrieci sunt liberi să stabilească ei înșiși, pentru produsele lor, astfel de prețuri minime pentru vânzarea cu amănuntul pe piața națională.

22 În consecință, o astfel de reglementare trebuie considerată o măsură cu efect echivalent unei restricții la import, contrară articolului 28 CE, în măsura în care creează, pentru cărțile importate, o reglementare distinctă care are ca efect aplicarea unui tratament

mai puțin favorabil produselor provenind din alte state membre (a se vedea în acest sens Hotărârea Association des Centres distributeurs Leclerc și Thouars Distribution, citată anterior, punctul 23).

23 În cadrul ședinței, guvernul german a susținut că toate considerațiile cu privire la efectele restrictive ale reglementării austriece sunt lipsite de fundament, deoarece importul în Austria de cărți care provin din Germania acoperă, în realitate, majoritatea pieței primului stat, și că piața austriacă a cărților în limba germană nu ar putea fi considerată în mod autonom în raport cu piața germană. De fapt, ar exista o piață unică în care, întrucât diferența de preț în comerțul cu amănuntul este minimă, nu ar exista concurență între diferitele ediții ale aceleiași cărți vândute în cele două state membre.

24 Aceste informații, care sunt, de altfel, necontestate, nu pot fi luate în considerare. Astfel, chiar dacă s-ar presupune că editurile de cărți în limba germană, în special cele cu sediul în Germania, nu sunt defavorizate prin reglementarea austriacă privind prețul cărților importate, care le permite să exercite un control asupra prețurilor practicate pe piața austriacă și, de asemenea, să se asigure că aceste prețuri nu sunt mai mici decât cele practicate în statul de editare, astfel de considerații nu permit să se excludă că o reglementare precum cea în discuție în acțiunea principală are ca efect restrângerea capacității concurențiale a importatorilor austrieci, întrucât aceștia nu pot acționa liber pe piață, spre deosebire de editorii austrieci, care sunt concurenții lor direcți.

25 În plus, Fachverband și guvernul austriac subliniază că, în orice caz, libertatea de a stabili prețul de vânzare cu amănuntul este asigurată prin posibilitatea recunoscută importatorului la articolul 3 alineatul (3) din BPrBG de a aplica un preț inferior celui practicat de editorul străin, atunci când această reducere corespunde avantajului comercial obținut de importator, precum și prin posibilitatea recunoscută vânzătorului final la articolul 5 din BPrBG de a aplica o reducere de 5 % din prețul stabilit în sensul articolului 3 alineatul (1) din aceeași lege.

26 LIBRO subliniază în schimb că, întrucât prețul cărților nu poate fi cunoscut înainte de introducerea lor pe piață, în măsura în care, astfel cum a subliniat avocatul general, prețurile la care comercianții cu ridicata sau comercianții cu amănuntul cumpără cărțile de la editorii germani sunt, în principiu, secrete comerciale, este imposibil pentru importatori să calculeze avantajul obținut la cumpărare și, prin urmare, să calculeze reducerea prevăzută la articolul 3 alineatul (3) din BPrBG.

27 În această privință, este necesar să se constate că posibilitatea de a aplica reduceri, prevăzută la acest alineat, nu poate fi considerată, astfel cum arată guvernul austriac, o formă de compensare care permite importatorului să repercuteze asupra prețului cu amănuntul toate avantajele obținute în statul de export potrivit unei politici proprii a prețurilor. Un importator care, precum LIBRO, cumpără un număr ridicat de cărți nu poate, în pofida acestei norme cu privire la reduceri, să stabilească liber, pentru totalitatea cărților importate, prețuri inferioare celor practicate în statul de editare. Astfel, acesta nu poate aplica reducerea decât la cărțile pe care le-a obținut la un preț mai favorabil.

28 La fel, posibilitatea vânzătorului final de a aplica o reducere de 5 % din prețul stabilit de editori și de importatori, în temeiul articolului 5 alineatul (1) din BPrBG, care este recunoscută atât pentru vânzările de cărți editate în Austria, cât și pentru cele importate, nu poate, în plus, să constituie un element care să justifice concluzia că BPrBG garantează tuturor întreprinderilor participante în diferite stadii ale lanțului comercial libertatea de a stabili prețul cărților în limba germană importate în Austria, de vreme ce această posibilitate nu privește decât momentul vânzării către consumatorul final, iar articolul 5 alineatul (2) din BPrBG nu permite să se efectueze publicitate cu privire la o astfel de reducere. În consecință, prețul comunicat publicului rămâne cel stabilit potrivit normelor instituite la articolul 3 din BPrBG.

29 În aceste condiții, este necesar să se răspundă la prima întrebare că o reglementare națională, precum cea în discuție în acțiunea principală, care interzice importatorilor de cărți în limba germană să stabilească un preț inferior prețului final de vânzare stabilit

sau recomandat de editor în statul de editare constituie o „măsură cu efect echivalent unei restricții cantitative la import” în sensul articolului 28 CE.

Cu privire la a doua întrebare

30 Prin intermediul celei de a doua întrebări, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă, în cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, o reglementare națională cu privire la prețul cărților importate, precum cea prevăzută la articolul 3 alineatele (2), (3) și (5) din BPrBG, care, în temeiul articolului 1 din această lege, are ca obiectiv „o configurare a prețului [cărților] care să țină seama de specificitatea cărților ca bunuri culturale, de interesul consumatorului pentru prețuri rezonabile ale cărților și de realitățile economice ale comerțului cu cărți”, poate fi justificată în temeiul articolelor 30 CE și 151 CE.

31 Guvernul austriac subliniază că, în lipsa unui astfel de sistem de prețuri minime fixe ale cărților în limba germană importate, ar exista o scădere a prețului cărților destinate marelui public, care ar determina pierderea marjei de beneficii realizate datorită vânzării acestui tip de cărți. Dintr-o astfel de pierdere ar rezulta că producția și comercializarea de titluri cu un conținut mai exigent, dar mai puțin atractive din punct de vedere comercial, nu ar mai putea fi finanțate și că micii comercianți de cărți care oferă în mod normal o gamă variată de cărți de această natură ar fi înlăturați de pe piață de marii comercianți de cărți care vând, în principal, produse comerciale. În plus, acesta arată că, într-o piață precum piața austriacă, care se caracterizează printr-un număr foarte redus de comercianți de cărți și printr-un import considerabil din Germania, acest sistem constituie un mijloc proporțional pentru realizarea respectivelor obiective imperative de interes general.

32 În această privință, este necesar să se arate, cu titlu introductiv, că obiectivele invocate de instanța de trimitere, precum protecția cărții ca bun cultural, nu pot constitui un motiv de justificare a măsurilor de restricție la import în sensul articolului 30 CE (a se vedea în acest sens Hotărârea Association des Centres distributeurs Leclerc și Thouars Distribution, citată anterior, punctul 30). Astfel, nu se poate considera că protecția

diversității culturale în general se încadrează în categoria privitoare la „protejarea unor bunuri de patrimoniu național cu valoare artistică, istorică sau arheologică” în sensul articolului 30 CE.

33 În plus, astfel cum a arătat avocatul general, articolul 151 CE, care consacră acțiunea Comunității Europene în domeniul culturii, nu poate fi invocat drept o dispoziție care introduce în dreptul comunitar o cauză de justificare pentru orice măsură națională în domeniu susceptibilă să creeze un obstacol în calea comerțului intracomunitar.

34 În schimb, protecția cărții ca bun cultural poate fi considerată o cerință imperativă de interes public care poate justifica măsuri de restricție privind libera circulație a mărfurilor, cu condiția ca astfel de măsuri să fie de natură să atingă obiectivul stabilit și să nu depășească ceea ce este necesar pentru atingerea acestuia.

35 În această privință, astfel cum au arătat Comisia și Autoritatea AELS de Supraveghere, obiectivul protecției cărții ca bun cultural poate fi atins prin măsuri mai puțin restrictive pentru importator, de exemplu permițând acestuia sau editorului străin să stabilească, pentru piața austriacă, un preț de vânzare care ține seama de caracteristicile acestei piețe.

36 În aceste condiții, este necesar să se răspundă la a doua întrebare că o reglementare națională care interzice importatorilor de cărți în limba germană să stabilească un preț inferior prețului final de vânzare stabilit sau recomandat de editor în statul de editare nu poate fi justificată nici în temeiul articolelor 30 CE și 151 CE, nici prin cerințe imperative de interes general.

37 Având în vedere răspunsul dat la primele două întrebări, nu este necesar să se răspundă la a treia întrebare adresată de instanța de trimitere.

Cu privire la cheltuielile de judecată

38 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară:

1) **O reglementare națională care interzice importatorilor de cărți în limba germană să stabilească un preț inferior prețului final de vânzare stabilit sau recomandat de editor în statul de editare constituie o „măsură cu efect echivalent unei restricții cantitative la import" în sensul articolului 28 CE.**

2) **O reglementare națională care interzice importatorilor de cărți în limba germană să stabilească un preț inferior prețului final de vânzare stabilit sau recomandat de editor în statul de editare nu poate fi justificată nici în temeiul articolelor 30 CE și 151 CE, nici prin cerințe imperative de interes general.**

Semnături